

Sygn. akt XI GC 1087/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: sekr. sąd. Agata Trawka,

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 12 300,00 zł (dwanaście tysięcy trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 158,20 zł (sto pięćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

Pozwem złożonym w dniu 1 lipca 2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 12 300zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że powyższa należność wynika z istniejącej między stronami umowy sprzedaży trafostacji. Pomimo wezwania do zapłaty powyższej należności pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia.

W dniu 18 lipca 2014 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty. Po wniesieniu sprzeciwu nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa przekazana została do Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana zakwestionowała fakt zawarcia umowy oraz wskazała, że przedstawiona była tylko oferta sprzedaży stacji transformatorowej ale wobec jej niekompletności do zawarcia umowy nie doszło. Zakwestionowała też umocowanie W. P. i J. M. do reprezentacji pozwanej.

W trakcie postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. P., choć nieujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym działa faktycznie jako prokurent pozwanej, a jego działania w tym charakterze są akceptowane przez I. P., będącą prezesem pozwanej i żoną W. P..

Dowód: -umowa z 23 października 2013r –k.39-40

-pismo z dnia 2 i 9 grudnia 2013r – k.41-42

-zeznania W. P. k.165-167

-zeznania P. M. (1) k.176-178

Powódka reprezentowana przez M. K. dokonała sprzedaży pozwanej, którą reprezentował W. P. stacji transformatorowej S. typ NZ 173/283 za kwotę 12 300zł. Zakup poprzedzony był oględzinami, w których poza wyżej wymienionymi brał udział także pracownik powoda P. M. (2) (obecnie M.). W związku z zakupem zamontowana została kłódka, do której kluczami dysponował W. P..

Na potwierdzenie zakupu wystawiona została faktura na kwotę 12 300zł z terminem płatności 28 stycznia 2014 roku, którą po ustaleniu z W. P. podpisał i odebrał P. M. (1). Faktura ta została przekazana W. i I. P. przez P. M. (1) w uzgodniony z nimi sposób.

Dowód: -faktura k. 47

- zeznania W. P. k.165-167

- zeznania P. M. (1) k.176-178

Pozwana nie zaksięgowała przedmiotowej faktury.

Dowód: -rejestr i deklaracje Vat za okres styczeń-marzec 2014r – k.69-144

-ewidencja Vat – k.174

Pismem z dnia 4 kwietnia 2014r powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 12 300zł z tytułu faktury (...) oraz 150 360,53zł z tytułu faktury (...).

W odpowiedzi pełnomocnik pozwanej zakwestionował otrzymanie tych faktur.

Dowód: -wezwanie z potwierdzeniem nadania–k.48

-pismo pełnomocnika pozwanej –k.28

Przeciwko W. P. i I. P. toczy się postępowanie karne o czyn z art. 258 dkk, a przeciwko P. P. o czyn z art. 286 §1 dkk

Dowód: -wydruk k.43

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Materialnoprawną podstawę powództwa stanowi art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Powódka, zgodnie z art. 354 § 1 k.c., domaga się realnego wykonania zobowiązania przez pozwaną jako kupującego, tj. zapłaty całości ceny.

Pozwana w sprzeciwie zakwestionowała fakt zawarcia umowy oraz wskazała, że przedstawiona była tylko oferta sprzedaży stacji transformatorowej ale wobec jej niekompletności do zawarcia umowy nie doszło. Zakwestionowała też umocowanie W. P. i J. M. do reprezentacji pozwanej.

Twierdzenie zawarte w sprzeciwie dotyczące W. P. jakoby nie był on umocowany do reprezentacji pozwanej pozostaje w sprzeczności z oświadczeniem pełnomocnika pozwanej na rozprawie z dnia 24 marca 2015r, że W. P. jest prokurentem pozwanej, dokumentami złożonymi przez powoda (k.39-43) jak również z samymi zeznaniami W. P.. Nawet gdyby przyjąć, że formalnie W. P. prokurentem nie był, to faktycznie w takim charakterze działał, a jego czynności były akceptowane przez I. P.. Nie sposób pominąć tego, że I. i W. P. są małżeństwem. Na szerokie kompetencje W. P. w ramach pozwanej spółki wskazał też w trakcie przesłuchania P. M. (1) (poprzednio M.). W ocenie Sądu pozwana umniejsza także rolę P. M. (1). Z jego zeznań jak również okazanego na rozprawie zaświadczenia wynika, że jego zakres prac nie ograniczał się wyłącznie do robót elektrycznych. O ile obecnie świadek M. pozostaje w sporze z pozwaną, to jednak mając na uwadze chronologię zdarzeń odnotować należy, że kwestia zakupu spornej trafostacji omawiana była w styczniu 2014r, czego nie kwestionuje pozwana ani W. P. w trakcie przesłuchania. Świadek M. był pracownikiem pozwanej do czerwca 2014r. W okresie gdy wystawiono sporną fakturę, którą podpisał nie ma podstaw do kwestionowania jego działań. Trudno przyjąć, że działał on zupełnie samowolnie bez żadnej konsultacji z W. lub I. P.. Logicznym jest także, że fakturę, którą otrzymał musiał im przekazać, tak jak zeznał w czasie przesłuchania. Dla niego samego bowiem faktura taka była nieprzydatna. Kwestia ceny wydaje się nie być sporna. Sam W. P. mówi bowiem o kwocie 20 000zł, która miała być podzielona pół na pół między strony. Sprzedaż za kwotę wskazaną w fakturze potwierdza też P. M. (3).

W tym miejscu odnieść się należy do kwestii przeniesienia władztwa nad przedmiotową trafostacją. Bezsprzecznie trafostacja powstała co najmniej kilka lat wcześniej, a sam W. P. wskazał, że były w niej części chyba z 2002r. Według jego zeznań trafostacja zamykana była na specjalistyczny klucz, który posiadała energetyka, którym jego pracownicy otworzyli zamykanie. Klucz zastąpiony został w czasie spotkania kłódką. Jeżeli więc przez długi okres czasu trafostacja zabezpieczona była zamykaniem na specjalistyczny klucz i uznawano to za bezpieczne nawet z uwzględnieniem placu zabaw, który był w pobliżu, to nie można ignorować jego zmiany na kłódkę. W ocenie Sądu zmiana zamykania związana była ze sprzedażą trafostacji i przekazaniem pozwanej faktycznego władztwa nad nią. W tym zakresie za wiarygodne uznać należy więc także zeznania P. M. (1), że to W. P. nakazał montaż kłódki i to on posiadał klucze do niej.

Uwzględniając więc wyżej omówiony kontekst sytuacyjny oraz zeznania P. M. (1) i W. P. przyjąć należy, że doszło do sprzedaży przedmiotowego urządzenia zgodnie z twierdzeniami pozwu. Nie przeczy temu nawet fakt kwestionowania przed procesem otrzymania faktury i jej niezaksięgowanie przez pozwaną. Czynność taka, choć istotna, nie ma decydującego znaczenia, gdyż nie warunkuje skuteczności umowy. Jest ona też zależna wyłącznie od woli pozwanej, na którą powódka nie ma żadnego wpływu.

Odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c, gdyż termin płatności nie był kwestionowany nadto były on późniejszy niż data wydania towaru (w tym wypadku polegającego na przejęciu władztwa przez wymianę kłódki).

Istotne elementy ustaleń i dowodów omówione były przy poszczególnych zagadnieniach. W tym miejscu wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o dokumenty i zeznania świadków P. M. (1) i częściowo W. P.. Przy ocenie zeznań świadków Sąd uwzględnił kontekst sytuacyjny, logiczny ciąg zdarzeń oraz zasady doświadczenia życiowego. Tak jak wskazano wcześniej, obecny spór świadka M. z pozwaną, choć nakazuje ostrożność, to nie dyskwalifikuje jego zeznań. W trakcie przesłuchania świadka W. P. wyraźnie widoczna była chęć jak najkorzystniejszego dla pozwanej przedstawienia zdarzeń. Sąd zeznania tego świadka uwzględnił tylko w takiej części jaka koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym i logicznym ciągiem zdarzeń. Odnotować należy postawę procesową pozwanej, która przez nieobecność swoją i pełnomocnika zrezygnowała z zadawania pytań świadkowi M., jak również z przesłuchania I. P. w charakterze strony, o co sama wnosiła w sprzeciwie. Zaznaczenia wymaga, że według twierdzeń pełnomocnika pozwanej na rozprawie I. P. była osobą odpowiedzialną za prowadzenie księgowości, mogła się też ona odnieść do zakresu kompetencji W. P. i P. M. (1). Mając na uwadze powyższe Sąd pominął dowód

z przesłuchania pozwanej, a wobec stanowiska powódki, że prezes powódki nie ma wiedzy w sprawie również ten dowód. Jako spóźnione Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe strony powodowej.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. kierując się zasadą celowości i odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec uwzględnienia powództwa w całości stroną przegrywającą proces była pozwana spółka, dlatego należało zasądzić od niej na rzecz powódki zwrot kosztów procesu na które składała się opłata od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
  - peł. pozwanego
3. z apelacją lub za 30 dni.